

Jezus Christus gedood door een onbekende soldaat!

*Heeft Jezus Christus pas na Zijn dood Zijn bloed vergoten?
Waarom stierf Hij eerder dan de twee misdadigers?
Wat was de oorzaak van Zijn snelle dood?
Was Christus al dood toen Hij doorboord werd?*

Dit artikel is eigenlijk meer een ontmaskering. Het gaat hierbij om de onbekende soldaat over wie tot op dit moment slechts weinig is geschreven en Jezus Christus met een speer doodstak toen Hij aan het kruis hing.

De brutaliteit en de wreedheid van deze man hebben een zeer belangrijke rol gespeeld in de menselijke geschiedenis. Hij was verantwoordelijk voor de dood van Jezus Christus. En toch is er nooit veel over hem bekend geworden.

Maar nu beschikken wij over de onomstotelijke feiten over de doods-oorzaak van Jezus Christus en wie Hem gedood heeft.

Het mysterie ontrafeld

Om dit mysterie te ontrafelen, moeten wij ons allereerst wenden tot het verslag dat de apostel Johannes schreef over de wrede kruisiging van Jezus Christus, bijna 2000 jaar geleden.

Een deel van het verhaal zult u misschien reeds kennen. Christus was gearresteerd in de hof van Gethsémane en door een onwettige rechtbank veroordeeld.

Wij zullen het verhaal oppakken bij de verzen 16-18 van Johannes 19, nadat Pilatus met tegenzin gehoor heeft gegeven aan de wensen van de woedende menigte.

„Toen gaf hij Hem aan hen over om gekruisigd te worden. Zij dan namen Jezus, en Hij, zelf zijn kruis dragende, ging naar de zogenaamde Schedelplaats, in het Hebreeuws genaamd Golgota, waar zij Hem kruisigden en met Hem twee anderen, aan weerszijden één, en Jezus in het midden.”

En de verzen 23-24 vervolgen: „Toen dan de soldaten Jezus gekruisigd hadden, namen zij zijn klederen en maakten daarvan vier delen, voor iedere soldaat één deel, en zijn onderkleed. Dit kleed nu was zonder naad, aan één stuk geweven. Zij zeiden dan tot elkander: Laten wij dit niet scheuren, maar erom loten, voor

wie het zijn zal; zodat het schriftwoord vervuld werd: Zij hebben mijn klederen onder elkander verdeeld en over mijn kleding hebben zij het lot geworpen. Dit hebben dan de soldaten gedaan.”

Wij lezen verder in de verzen 28 -34: „Hierna zeide Jezus, daar Hij wist, dat alles reeds volbracht was, opdat de Schrift vervuld zou worden Mij dorst! Er stond een kruik vol zure wijn; zij staken dar een spons, gedrenkt met zure wijn, op een hysopstengel en brachten die aan zijn mond. Toen Jezus dan de zure wijn genomen had, zeide Hij: Het is volbracht! En Hij boog het hoofd en gaf de geest. De Joden dan, daar het Voorbereiding was en de lichamen niet op sabbat aan het kruis mochten blijven - want de dag van die sabbat was groot - vroegen Pilatus, dat hun benen gebroken en zij weggenomen zouden worden. De soldaten dan kwamen en braken de benen van de eerste en van de andere, die met Hem gekruisigd waren; maar toen zij bij Jezus gekomen waren en zagen

dat Hij reeds gestorven was, braken zij zijn benen niet, maar een van de soldaten stak met een speer in zijn zijde en terstond kwam er bloed en water uit."

De dood van Christus

Een zakelijk verslag van de dood van de Verlosser van de mensheid, ook met betrekking tot het doorboren van zijn zijde met een speer. Geen woord over die soldaat, slechts weinig commentaar.

Maar laten wij eens stilstaan bij degene die de zijde van de mens geworden God doorboorde met zijn speer toen Hij aan het hout hing.

Hij onderscheidde zich in niets van de anderen. Zwierig in zijn Romeinse kledij, overmoedig, onbeschaamd, wellicht trots op zijn daden, vrolijk met de anderen.

Welke betekenis had zijn daad? Was Christus niet al dood? Waarom braken de soldaten Jezus' benen niet? Is Jezus Christus, zoals velen veronderstellen, gestorven aan "een gebroken hart"?

Op deze vragen moeten wij het antwoord vinden.

Er wordt algemeen geleerd dat Jezus aan een gebroken hart stierf; dit denkbeeld is in 1847 geïntroduceerd door een zekere dr. Stroud in het boek *On the Physiological cause of the Death of Christ*,

Dr. Stroud beweert hierin dat Christus is gestorven aan "een laceratie of ruptuur [scheur] van het hart". Deze opvatting is sinds die tijd door veel protestanten verder verbreid. Maar is deze opvatting juist? Heeft Christus pas *na* zijn dood zijn bloed vergoten?

Onder het lemma 'Bloed en Water' in de *International Standard Bible Encyclopedia* staat te lezen:

„Het staat officieel vast dat iemand die gekruisigd werd een zeer langdurig lijden onderging. Het

duurde vaak twee of drie dagen voordat de dood door uitputting intrad. Er was geen enkele fysieke reden waarom Christus aan het kruis niet veel langer had kunnen blijven leven dan het geval was."

De vraag is dus: waarom stierf Christus zo snel?

Waarom was Jezus niet in staat langduriger te lijden? Was Hij dan een zwakkeling? Als Jezus stierf door een gebroken hart, omdat Hij zwak was en de straf voor Zijn zonde onderging, stierf Hij voor zijn eigen zonden! Maar Jezus was sterk. Hij was gehoorzaam aan de wetten van God, zowel de fysieke als de geestelijke wetten en derhalve sterk zowel fysiek als geestelijk.

Jezus Christus is ons paschalam. In 1 Korinthe 5:7 lezen wij: „Want ook ons paaslam is geslacht: Christus." Als Christus niet was geofferd - niet werkelijk zijn eigen bloed voor ons vergoten had - hadden wij geen Verlosser. Evenmin als het oorspronkelijke paschalam niet geofferd of (levend) geslacht was en zijn bloed niet was vergoten en aan de deurposten was geplaatst, hadden de Israëlieten ook nooit uit Egypte kunnen worden bevrijd (Exodus 12:5-14).

Jezus bloedde dood

In Hebrëen 9:22 lezen wij dat er zonder bloedvergieten geen vergeving voor onze zonden is. Er staat *niet*: „Zonder een gebroken hart is er geen vergeving van de zonde"! Als Jezus door een gebroken hart is gestorven, is Hij niet voor onze zonden gestorven.

Jezus Christus is als een Lam weggevoerd om te worden geslacht. Wanneer een lam geslacht wordt, wordt zijn bloed vergoten. Het dier gaat niet vanzelf dood, maar bloedt dood. Christus bloedde ook dood. Uit een dood lichaam die

doorboord wordt, vloeit immers geen bloed en water. Bovendien verbiedt God het eten van een dier dat vanzelf dood gaat, waarvan het bloed niet wordt vergoten. (Lev 22:8, Deuteronomium 14:21).

In Leviticus 17:11 staat dat de ziel van het vlees (het fysieke leven) in het bloed is. Christus heeft daarom zijn ziel (zijn leven) uitgelingen (Jesaja 53:12).

Dit brengt ons terug tot de vraag: Waarom braken de soldaten de benen van Jezus Christus niet?

Omdat Hij reeds dood was! Als Hij echter op een andere wijze was gestorven dan door het vergieten van bloed, had Hij onze Verlosser niet kunnen zijn. En waarom besloot de soldaat - alsnog even, naar het schijnt - om het reeds overleden slachtoffer te doorboren? Als er nog twijfels waren dan hadden zij de benen van Jezus Christus moeten breken, niet waar?

Dat deed hij niet! De soldaat heeft Jezus n.l. doorstoken *voordat* Hij stierf. Die speerstoet is in feite de oorzaak van Jezus' dood geweest! Jezus bloedde dood!

Missende vers

In vele vertalingen van het verslag van de kruisiging ontbreekt een essentieel tekstgedeelte dat wel in veel oude manuscripten staat (zoals de codex Vaticanus en de Sinaiticus). In het Nederlandse boek: Het leven van Jezus Christus, een synopsis van de vier evangeliën van M. Regtien (1979), wordt hiernaar verwezen. Het tekstgedeelte in vers 49 dat ontbreekt in de meeste Nederlandse vertalingen luidt als volgt: *en een ander nam een speer en stak hem in zijn zijde en er kwam water en bloed uit.*

De Engelse *Moffattvertaling* geeft dit wel goed weer en luidt, beginnend bij vers 48: „Een van

hen liep onmiddellijk toe, nam een spons, die hij in azijn drenkte, en aan het uiteinde van een tak plaatste om Hem zo te drinken te geven. De anderen echter zeiden, 'Stop, laat ons zien of Elia komt om hem te redden!' (Een ander greep een speer en stak [het griekse woord is *nussoo*, dat hier vertaald zou moeten worden met „doorboorde"] in Zijn zijde, en er kwam water en bloed uit.)"

Ook de Engelse *Fentonvertaling* heeft dit missende tekst Matth 27: 49-50: Maar de anderen zeiden, 'Laat Hem met rust! Laat ons zien, of Elia komt om Hem te redden!'

Let nu goed op vers 50 van de *Fentonvertaling*: „Maar een ander nam een speer en doorkliefde Zijn zijde, en er kwam bloed en water uit. Jezus echter, nadat Hij opnieuw met luider stem had uitgeroepen, gaf Zijn geest."

De doodsteek is eigenlijk de oorzaak waarom Hij opnieuw luid riep en de geest gaf.. Johannes 19:34 legt dus uit waarom hij zo snel stierf, maar komt niet duidelijk over.

Waarom werd dit tekstgedeelte in Mattheus weggelaten?

Men wil ons een zwakke, willoze Jezus voorspiegelen, hangend aan het kruis terwijl er een beetje bloed uit een klein wondje in zijn zij druppelt. In feite was de gapende wond in de zij van Jezus Christus zo groot dat iemand zijn hand erin kon steken (Johannes 20:27)!

Het scherpe wapen dat door de soldaat gehanteerd werd, reet de ingewanden van Jezus Christus open.

Deze soldaat doodde de Zoon van God! Hij stak zijn lans of speer diep in het lichaam van de Schepper van de mensheid (Kolossenzen 1:15-17).

Diezelfde soldaat, wiens naam men wel in de voet van het kruis had kunnen kerven onder het opschrift:

„Veroordeeld tot de eeuwige dood", was verantwoordelijk voor de schandelijke dood van zijn enige hoop om die straf te ontlopen.

Hoop voor deze soldaat

U kunt zich voorstellen hoeveel verdriet, pijn en schaamte deze jonge soldaat bij zijn opstanding zal voelen voor wat hij deed. Hij zou door die zware schuldenlast kunnen bezwijken en denken dat alles verloren is. Maar er is goed nieuws voor de mensheid en zelfs voor deze soldaat. Openbaring 20 spreekt over een toekomstige tijd waarin allen, zoals Jezus zei in Joh 5:28-29, die in het graf liggen Christus' stem zullen horen en zullen opstaan. Dan zal over allen een rechtvaardig en genadig oordeel worden uitgesproken. Ook over de onbekende soldaat die zal gaan inzien welk aandeel hij had in de dood van Christus!

Lees Openbaring 20:12: „En ik zag de doden, de groten en de kleinen, staande voor de troon, en er werden boeken geopend. En nog een ander boek werd geopend, het boek des levens; en de doden [die dan weer tot leven zijn gewekt] werden geoordeeld op grond van hetgeen in de boeken geschreven stond, naar hun werken."

De onbekende soldaat zal de dingen die in de boeken - de *biblios*: het Oude en het Nieuwe Testament - geschreven staan, herkennen. En hij zal zich verslagen voelen als hij 1 Joh. 3:4 leest, waar wordt geopenbaard dat de zonde de overtreding van Gods wet is. Hij zal nog meer bedroefd zijn bij Romeinen 6:23, waar staat dat het loon van de zonde de dood is, en bij Romeinen 3:23, waar staat dat allen hebben gezondigd en zijn tekortgeschoten in de glorie van God.

Maar hij zal weer bemoediging voelen als hij leest dat zelfs hij - de feitelijke moordenaar op Golgotha - gerechtvaardigd kan worden door het bloed van dat weerloze slachtoffer dat aan het kruis hing (Rom. 5:9). Met tranen en schaamte zal hij denken aan het warme bloed van de

Verlosser dat langzaam over zijn benen droop en over de ontelbare namen vloeide die in de voet van het kruis gekerfd hadden kunnen zijn. En hij zal huilen van dankbaarheid en liefde voor de God die zo groot is, dat Hij bereid was voor zijn eigen schepping te sterven, opdat die schepping eeuwig zou leven.

Hij zal bevreesd en nederig zien hoe het bloed begint te vloeien over de lange rij namen van alle mensen die ooit hebben geleefd tot uiteindelijk ook zijn eigen naam geheel door het bloed van Jezus Christus zal zijn bedekt, zodat hij is gevrijwaard van de straf van de tweede dood die allen zich op de hals hebben gehaald.

Dan zal de jonge soldaat uit de Bijbel leren dat hij door het opgestane leven van Christus kan worden behouden en toegang kan krijgen tot de eeuwigheid met dezelfde God die hij vermoordde (vers 10).

Hij zal lezen, studeren en leren wat hij moet doen: het drievoudige gebod van de apostel Petrus ten uitvoer brengen: „Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des heiligen Geestes ontvangen" (Handelingen. 2:38).

En het zal hem niet moeilijk vallen dit gebod op te volgen. Zijn herinneringen vormen voor hem een nachtmerrie, totdat hij de volle omvang van zijn daad - het doden van de Christus - volledig inziet en het ontzagwekkende, onverdiende offer van diezelfde Christus aanvaardt.

Dan zal hij vrede kennen!

Het toneel van de kruisiging

Het enige verschil tussen deze onbekende soldaat en de anderen, is dat hij nu kan worden geïdentificeerd. Hij hoeft niet, zoals de anderen, te wachten op de opstanding.

Laten we eens kijken naar de mensen bij het kruis, in het bijzonder naar de soldaten.

Zij zien er allemaal hetzelfde uit, zoals zij daar voor het kruis hurken om de klederen onder elkaar te verdelen, wellicht lachend over de gebeurtenissen van die dag. Maar wij richten onze blik vooral op de soldaat die de speer hanteerde. Het is niet moeilijk hem eruit te pikken, want hij is degene met bloed op zijn borststuk en op zijn blote armen.

Wij zullen hem eens van dichterbij bekijken. Hij staat met zijn rug naar ons toe, maar hij begint zich om te draaien. Het beeld wordt helderder -- en plotseling kijken wij de speerdrager, de moordenaar van Jezus Christus, recht in het gezicht. Uw adem stukt. U durft nauwelijks te kijken naar het gezicht dat u aanstaart. De onbekende soldaat is geïdentificeerd: u bent het!

Zoals Petrus zei: u bent het! En ik! *Wij* hebben die speer ter hand genomen - zo zeker alsof wij daar aanwezig waren - en hem in de zijde gestoken van degene aan wie wij iedere ademtocht te danken hebben.

Dit besef zou alle andere dingen in ons leven moeten doen verbleken. Deze plotselinge, hevige schok - de erkenning van onze persoonlijke verantwoordelijkheid voor het sterven van de Schepper van de mensheid - eist van ons dat wij vaststellen wat deze nu opgestane Verlosser van ons verwacht.

Waarom Christus moest sterven

Zonde vereist de doodstraf (Rom. 6:23). Jezus Christus onderging de dood - een letterlijke, smadelijke dood - voor de zonden van alle mensen. In Johannes 3:16 staat:

„Want also lief heeft God de wereld gehad, dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe.”

Luister goed! „Maar wij zien Jezus, die voor een korte tijd beneden

de engelen gesteld was vanwege het lijden des doods, opdat Hij door de genade Gods voor een ieder de dood zou smaken, met heerlijkheid en eer gekroond. Want het voegde Hem, om wie en door wie alle dingen bestaan, dat Hij, om vele zonen tot heerlijkheid te brengen de Leideman hunner behoudenis door lijden heen zou volmaken (Hebr. 2:9-10).

Zijn wonderbaarlijke liefde is de oorzaak, dat het wezen dat onze eerste voorouders de levensadem inblies „het Gode gelijk zijn niet als een roof heeft geacht, maar Zichzelf ontledigd heeft, en de gestalte van een dienstknecht heeft aangenomen, en aan de mensen gelijk geworden is. En in zijn uiterlijk als een mens bevonden, heeft Hij Zich vernederd en is gehoorzaam geworden tot de dood, ja, tot de dood des kruises (Filipp. 2:6-8).”

Begrijpt u? God is mens geworden, opdat de mens God kon worden! Als de doodstraf, die ieder van ons zich op de hals heeft gehaald, niet was ondergaan door iemand anders, zou het voor ieder van ons onmogelijk zijn voor eeuwig te leven. Jezus Christus, de Schepper van de mensheid, is het enige wezen dat in staat was voor de gehele schepping te sterven! Zijn liefde is zo groot dat Hij bereidwillig zijn goddelijkheid voor u en voor mij aflegde (Filipenzen 2:5-8).

Petrus zei in zijn geïnspireerd preek aan de menigte in Jeruzalem na de Hemelvaart van Christus: „Dus moet ook het ganse huis Israëls zeker weten, dat God Hem èn tot Here èn tot Christus gemaakt heeft, deze Jezus, die gij gekruisigd hebt” (Hand. 2:36). Hoe moeten wij ons voelen bij dit inzicht?

„Toen zij dit hoorden, werden zij diep in hun hart getroffen, en zij zeiden tot Petrus en de andere apostelen: Wat moeten wij doen, mannen broeders?” (Vers 37.)

Zij voelden groot berouw over

hun enorme persoonlijke zonden, die de dood van hun Schepper hadden veroorzaakt. Zij wisten dat er onmiddellijk iets moest gebeuren. Zij wilden weten wat zij moesten doen.

„En Petrus antwoordde hun: Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen” (vers 38).

Wat moet *u* doen? Precies hetzelfde. Bekeer u, laat u dopen en ontvang het voorschot op de eeuwigheid, het „onderpand van onze erfenis” (Ef. 1:14): het geschenk van Gods heilige Geest.

Ieder van ons heeft, als de “onbekende soldaat”, de zware speer gehanteerd die de dood van Jezus Christus veroorzaakte. Maar vandaag zit Hij levend en wel aan de rechterhand van de Vader en kijkt uit naar de tijd waarin ieder van ons zijn aandeel in de eeuwigheid kan ontvangen.

Laat dat offer - gebracht *voor u* - niet nutteloos zijn!

„Want het loon, dat de zonde geeft, is de dood, maar de genade, die God schenkt, is het eeuwige leven in Christus Jezus, onze Here” (Rom. 6:23).

Wat gaat u doen met *uw* geschenk?

Vraagt voor meer informatie onze gratis Engelse brochure aan:

Transforming your life
the process of conversion.

UNITED CHURCH OF GOD
Postbus 93
2800 AB GOUDA

Of via

Onze website:
www.ucg-holland.nl